

at man kan gå ind og evaluere selve lovforslaget. Der står udtrykkelig i lovforslaget, at vi som partier går ind og følger hele proceduren på tæt hold. Jeg anser det for at være af stor vigtighed – og det skal ikke opfattes som en kattelerm eller en ventil eller noget som helst andet – at vi her har en sikkerhedsforanstaltning til, at tingene bliver fulgt til dørs, at det bliver opfyldt optimalt. Det er den måde, det skal opfattes på.

Til fru Bodil Kornbek: Det er et spørgsmål om samvittighed. Vi har ikke opfattet det på den måde, som fru Bodil Kornbek opfatter tingene. Vi ser tingene på forskellige måder. At man har denne gennemsigthed i de bindende trinmål, og at man følger dem så tæt fra læreres og forældres side, vil i sig selv være nok. Selvfølgelig skal vi ikke begynde at have sanktioner i folkeskolen. Nej, det er gennemsigtheden, som jeg tror kommer op til overfladen her, og det gør det i sig selv.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Folkeskoleloven har hidtil haft vejledende delmål. Kommunerne kunne vælge at tage disse delmål, eller de kunne lave nogle andre delmål, men der *skulle* være delmål. Så der er ikke tale om, at forældrene ikke vidste, hvad delmålene var. Der skulle være nogle.

Det nye er, at man siger, at staten er så klog på alle kommuners vegne, og at den dialog, som er i kommunerne med skolerne og lærerne om, hvad de rigtige delmål er, nu er forsvundet.

Når man også i folkeskolelovens bemærkninger, som også ligger i aftalen, vil have, at kommunerne nu skal lave en beskrivelse af, hvordan lærerne laver deres samarbejde på forskellig vis, er det igen udtryk for, at Folketinget mener, at staten er klogere end kommunerne, og at kommunerne er klogere end skolen og lærerne. Det, som er så bekymrende, er, at den ansvarlighed, som det er vigtigt er ude på skolerne, tager vi fra dem, fordi vi siger, vi er klogere. Det er min erfaring, at det er vi ikke.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Fru Louise Frevert gjorde opmærksom på, at forligspartierne skal følge udmøntningen af folkeskoleforliget, og hvordan det går, når det skal føres ud i livet. Et af formålene har jo været, at børn, der flytter fra Gedser til Skagen eller omvendt, skal kunne det samme som den klasse, de flytter hen til. Kunne fru Louise Frevert ikke for-

klare mig, hvordan det skal kunne lade sig gøre, hvis man flytter i oktober måned, eller hvis man flytter i marts? Er man så sikker på, at man har lært det, der skal læres? Hvordan skal det fungere?

Kl. 16.00

Det andet spørgsmål, jeg har, er, og jeg henviser til punkt 2.2.2. i forslaget, hvor der står, at der skal ske løbende justeringer og præciseringer af trinmålene efter de indvundne erfaringer: Hvordan? Vil man tage stikprøveundersøgelser rundt omkring på skolerne for at finde ud af, om man i 2. klasse faktisk når de mål, og hvis ikke man når dem, vil man så lempe dem, eller hvordan skal det forstås?

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Til hr. Aage Frandsen: Jeg synes måske ikke, at det er nødvendigt, at jeg står og gentager mig selv heroppe fra talerstolen. Det, det drejer sig om, er, at vi ikke på noget tidspunkt vil gå ind og røre ved metodefriheden hos lærerne. Vi har ikke i sinde at gå ind og tage ansvaret væk fra lærerne. De skal have frihed til at kunne under vise børnene på den bedst mulige måde, og det er jeg helt sikker på at lærerne er mere kompetente til, end vi andre, der sidder og lovgiver, er.

Det, det drejer sig om, og det er også lidt et svar til fru Marianne Jelved, er, at vi jo ikke taler om, at det er en kort tidsbegrænset periode. Tværtimod har vi aftalt, at det eksempelvis vil være efter 3., 5. eller 7. klasse, så man kan følge op hele tiden.

Det vil sige, at hvis man flytter i oktober, vil der være rig mulighed for at sige: Her skal Carl lære det og det og det. Vi ved, hvad han skal lære inden for en tidsperiode. Så jeg kan ikke se, hvad problemet skulle være med, at man siger, at man har de bindende mål. Det er da en sikkerhedsforanstaltning for forældrene, at de ved, hvad barnet kan nå, uanset hvor man er. Hvorimod det med de vejledende mål før i tiden ikke var fastlagt tidsmæssigt, hvornår barnet skulle nå målet.

Jeg synes faktisk, at Venstres ordfører præciserede det ganske udmærket, da hun svarede på det, så jeg behøver egentligt ikke at skulle plagiere Venstres ordførers måde at formulere sig på. Men det var faktisk ganske strålende sagt. Man kunne risikere, at barnet først knækkede kurven i 6. klasse eller måske i 7. klasse, hvor de vejledende mål blev nået. Her er man opmærksom på, at målet skal nås inden, netop ved at man